

نگاه

اختلافات منطقه‌ای مانعی برای تعیین ریاست‌جمهوری لبنان

● تاکنون همه تلاش‌های صورت‌گرفته برای تعیین ریاست‌جمهوری جدید لبنان به شکست منجر شده است. دو سالی می‌شود که خلا ریاست‌جمهوری در لبنان به قوت خود باقی و همه جلسات پارلمان برای تعیین رئیس‌جمهور آینده به دلیل به حدتصاب قانونی‌نرسیدن، بی‌نتیجه بوده است.

از زمان انتخاب «شارل دباس» در سال ۱۹۲۶ یعنی در دوران قیمومیت فرانسه به‌عنوان نخستین رئیس‌جمهور لبنان، تاکنون مردم این کشور بر این باورند که همواره تصمیمات خارجی بر تعیین رئیس‌جمهوری کشورشان سایه انداخته است. حال آنکه مسئله ریاست‌جمهوری برای لبنانی‌ها به صورت یک محور مهم در حیات سیاسی کشورشان به حساب می‌آید و از زمان استقلال لبنان در سال ۱۹۴۳ تاکنون نیز چنین بوده است.

نظام سیاسی لبنان ترکیب پیچیده‌ای دارد. درواقع به‌لحاظ ظاهر، نظامی دموکراتیک است اما در بطن آن یک نظام طایفه‌ای قرار دارد که طبق عرف قانون اساسی این کشور، قدرت را بین طوایف گوناگون تقسیم می‌کند. در این تقسیم‌بندی، ریاست‌جمهوری به مسیحیان مارونی می‌رسد. مسلمانان شیعه ریاست پارلمان را دارند و مسلمانان اهل سنت نخست‌وزیری را به دست آورده‌اند. رئیس‌جمهوری این کشور را نمایندگان مجلس برای یک دوره شش‌ساله انتخاب می‌کنند.

نماد استقلال

براساس قانون اساسی لبنان، رئیس‌جمهور نماد استقلال کشور و عامل ایجاد وحدت و یکپارچگی آن است. با این حال، اختیارات او بعد از تعدیل قانون اساسی لبنان در سال ۱۹۹۰ کاهش یافت. این تعدیل به معنای اجرای بخشی از توافق‌نامه «طائف» بود که به جنگ داخلی در این کشور پایان داد.

به اعتقاد بسیاری این اصلاحات، اختیارات شخص رئیس‌جمهور را کم کرد و درعوض قدرت اجرایی را به نخست‌وزیری داد. این در حالی است که در گذشته رئیس‌جمهور به کمک معاونانش که از وزیران بودند، قدرت اجرایی را در دست داشت. از سوی دیگر، بعد از طائف، رئیس‌جمهور مجبور شد گفت‌وگوهای بین‌المللی یا عقد قرارداده‌ا را با توافق نخست‌وزیر انجام دهد، حال آنکه در گذشته به‌تنهایی هدایت این امور را در دست داشت. در گذشته رئیس‌جمهور حق تعیین وزیران یا برکناری آنها را داشت. اما اکنون فقط در مشورت با رئیس پارلمان یا با استناد به برخی مشورت‌های الزامی با نمایندگان است که می‌تواند نخست‌وزیر را معرفی و مأمور به تشکیل کابینه کند.

«شفیق المصری»، یک کارشناس مصری، می‌گوید: تعدیل اختیارات رئیس‌جمهور بعد از توافق‌نامه طائف موجب شد تا قانون اساسی لبنان بیشتر با یک نظام پارلمانی منسجم شود. او می‌افزاید: اما نقش رئیس‌جمهور به لحاظ قانونی جایگاه مهمی دارد و می‌تواند منشأ قدرت‌های دیگری باشد. ریاست‌جمهوری نماد وحدت و یکپارچگی کشور است. او فردی است که درواقع از زبان یک کشور حرف می‌زند.

کشمکش‌های حزبی

المصری درباره دلیل خالی‌بودن پست ریاست‌جمهوری در لبنان کنونی، نیز معتقد است این‌ مسئله می‌تواند موجب تشدید اختلافات بین وزیران از یک‌سو و نیروهای حزبی و سیاسی در کل کشور، از سوی دیگر شود. نیروهای سیاسی و مراجع دینی به‌ویژه مسیحی پیوسته بر ضرورت انتخاب رئیس‌جمهور تأکید دارن. «عماد سلامه»، استاد دانشگاه آمریکایی لبنان، می‌گوید خلا ناشی از فقدان ریاست‌جمهوری بر نقش مسیحیان در توازن طایفه‌ای کشور اثر گذاشته و درعمل آن را بیشتر هم کاهش خواهد داد.

او در گفت‌وگو با الجزیره، اضافه می‌کند نهادهای مختلف دولت به صورت‌هایی مکمل یکدیگرند و فقدان یکی به دیگری نیز آسیب می‌رساند. رؤسای‌جمهور لبنان به صورت رسمی باید نقشی غیرمحوری در حیات سیاسی لبنان داشته باشند اما چنین نبوده است. حتی برخی از آنها مانند «امیل لحود» در درگیری‌های لبنان نقشی اساسی داشت.

به گفته این استاد دانشگاه، برای همین است که نام برخی از شخصیت‌های لبنانی با بزنگاه‌های مهم تاریخی این کشور درهم آمیخته است؛ برای مثال «بشاره الخوری» با استقلال لبنان در سال ۱۹۴۳ یا «فواد شهاب» با اصلاح و ایجاد نهادهای نظارتی، «الیاس هاراری» با بازسازی نهادهای دولتی به‌ویژه بعد از دوران جنگ و «میشل سلیمان»، رئیس‌جمهور سابق لبنان، که نامش با بیانیه «عبید» عجین شده، است، بیانیه‌ای که در آن خواستار فاصله‌گرفتن سیاست‌مداران لبنانی از تحولات منطقه‌ای شد.

هنوز زمان زیادی از تسلیم‌شدن دولت باراک اوباما، رئیس‌جمهوری ایالات متحده و دست‌کشیدن آن از پادرمیانی بین طرف‌های اسرائیلی و فلسطینی نگذشته که امید می‌رفت فرایند صلح در خاورمیانه رهبر نمادین جدیدی یافته باشد؛ فرانسه‌ای که پس از نزدیک به شش ماه اما و اگر، عاقبت جمعه گذشته فرصت یافت در جریان کنفرانس پاریس شانس خود را برای رهبری فرایند صلح در سرزمین‌های اشغالی امتحان کند. اما آن‌طور که از شواهد و قرائن پیداست دولت فرانسوا اولاند، رئیس‌جمهوری فرانسه نتوانسته با نظر به روابط پرتنش اوباما و بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، چرخش اتحادیه اروپا به سمت دولت فلسطینی، رهبری ضعیف و نامنسجم طرف فلسطینی و هم‌چنین مجموعه‌ای رنگارنگ از دیگر منازعات منطقه‌ای، از خلا دیپلماتیک به‌وجودآمده در حل و فصل مسئله فلسطین کمال استفاده را ببرد. به گزارش نیویورکتایمز، فرانسه حتی پیش از آنکه موفق شود در کنفرانسی یک‌روزه میزبان وزرای خارجه ۲۶ کشور از جمله ایالات متحده و روسیه و اعضای اتحادیه عرب و هم‌چنین نمایندگانی از اتحادیه اروپا و شورای امنیت سازمان‌ملل باشد، نیز امید ابتدایی خود را برای پیشرفت در فرایند صلح خاورمیانه تا حدودی از دست داده بود. در نتیجه جای تعجب نیست که رئیس‌جمهوری فرانسه در سخنان افتتاحیه نشست پاریس، بیش از هر چیز از پیچیدگی‌های پی‌ری‌شوی مذاکرات صلح در سال ۲۰۱۶ سخن گفته است که جهان شاهد اوج‌گیری تروریسم، بنیادگرایی و جنگ‌هایی خانمان‌سوز چون عراق و سوریه است. اولاند در حالی وضعیت کنونی فرایند صلح را در غیاب توافقی هم‌چون اسلو یا ابتکار صلح اعراب و کنفرانسی بین‌المللی چون آناپولیس، به هیچ عنوان قابل‌قباس با وضعیت پیشین آن در سال‌های

۱۹۹۳ و ابتدای قرن جاری میلادی ندانسته که روند نشست روز جمعه نیز که در زمانی سه‌ساعته صرفا به مجالی برای عکس‌اندازی از رهبران جهانی، آن‌هم در غیاب نمایندگان دو طرف اصلی منازعه، یعنی فلسطین و اسرائیل بدل شده بود، شاهدهی بر این مدعاست. تنها کافی است نگاهی به بیانیه پایانی نشست بیندازیم که در غیاب هرگونه طرح عینی و عملی، باری دیگر به اعلام تعهد حاضران به راه‌حل دودولتی و اظهار نگرانی نسبت به خشونت‌های روزافزون منطقه‌ای خلاصه می‌شد. نویسندگان بیانیه، ضمن هشدار نسبت به تحولات جاری میدانی، به‌خصوص افزایش خشونت‌ها و ادامه فرایند شهرک‌سازی که چشم‌انداز راه‌حل دودولتی را به‌شدت در خطر انداخته، بر ناپایداری وضعیت کنونی تأکید کرده و خواستار توقف کامل روند اشغال سرزمین‌های فلسطینی به دست نیروهای اسرائیلی و بازگرداندن سرزمین‌های اشغالی پس

نشست یک‌روزه پاریس درباره مسئله فلسطینی بدون حضور نمایندگان ۲ طرف پایان یافت

مذاکره در خلا

از سال ۱۹۶۷ شده‌اند؛ خواسته‌ای که اگرچه بسیار صریح‌تر از پیش مطرح شده، اما همچنان از نبود یک نقشه‌راه عینی و عملی و زمان‌بندی مشخص رنج می‌برد. با تمام این اوصاف، مقامات فرانسوی اعلام کرده‌اند نشست پاریس تنها گامی ابتدایی در مسیر بهبود فضا و بازگرداندن دو طرف اسرائیلی و فلسطینی به پای میز مذاکرات بوده و آنان درصدد هستند با هماهنگ‌سازی مذاکرات و سازمان‌دهی یک کنفرانس بین‌المللی دیگر در پایان سال جاری میلادی، این‌بار به‌طور مستقیم میزبان نمایندگان دو طرف باشند. ژان‌مارک آیرو، وزیر خارجه فرانسه در کنفرانسی خبری پس از پایان نشست، ضمن اذعان به این واقعیت که امکان تحقق راه‌حل دودولتی هر روز بیش از پیش رنگ می‌بازد، مدعی شده استمرار وضعیت کنونی ما را به نقطه‌ای بی‌بارگشت سوق می‌دهد که این راه‌حل را به کلی ناممکن خواهد کرد. او در حالی خاطرنشان کرده کشورش به هیچ عنوان در پی تحمیل مذاکرات بر طرف‌های درگیر

هم‌زمان با نبرد نیروهای دموکراتیک سوریه، نیروهای دولتی وارد پایتخت خودخوانده داعش شدند

رقابت در رقه

میان نیروهای داعش نیز تهدید کرده‌اند در صورت حمله به رقه و نزدیک شدن به مرکز این شهر، این سد را منفجر خواهند کرد. دیده‌بان حقوق بشر سوریه تأکید کرد، نیروهای سوری که وارد مرزهای اداری رقه شده‌اند، نیروهای «مصور الصحراء» هستند که از سوی روسیه آموزش‌های فشرده‌ای دیده‌اند. براساس گزارش‌ها حدود ۲۹ نفر از نیروهای داعش و ۹ نفر از سربازان ارتش سوریه در نبرد دو روز گذشته کشته شده‌اند. این پیشروی ۱۰ روز پس از تشکیل یک ائتلاف کردی و عربی مورد حمایت آمریکا صورت گرفته است که با حمایت آمریکا حملاتی برای بازپس‌گیری استان رقه، مقر اصلی داعش در سوریه داشته است و این ائتلاف به سمت طبقه پیشروی‌هایی داشته اما این پیشروی از بخش شمالی صورت گرفته است. «نیروهای دموکراتیک

بازگشت مسلحانه «بادر ماینهوف» برای نان

ترجمه: نوژن اعتضادالسلطنه

ماه پس از آن حادثه جنازه اشلایر در صندوق عقب خودرویش پیدا شد.
بادر ماینهوف به‌عنوان جنبش اعتراضی انتقام‌جو پس از آن تشکیل شد که پلیس آلمان یک فعال سیاسی را در جریان تظاهراتی که علیه دیدار شاه وقت ایران از آن کشور برگزار شده بود، در برلین به قتل رساند. «آندریاس بادر»، یکی از بنیان‌گذاران گروه برای انتقام‌گیری به سبب قتل آن جوان، از سوی نیروهای پلیس بمبی را در فروشگاه‌های فرانکفورت کار گذاشت. مغز متفکر این گروه گرفتار شد اما در جریان بازدید از یک کتابخانه محلی فرار کرد. این فرار با کمک «اولریکه ماینهوف»، دوست نزدیک او و روزنامه‌نگار چپ‌گرا و با برنامه‌ریزی میسر شد.

پس از آن بود که بادر ماینهوف رهبری گروهی از هواداران‌شان را در اردن بر عهده گرفتند؛ جایی که آموزش جنگ چریکی و تأمین تسلیحات از سوی اعضای سازمان آزادی‌بخش فلسطین را برایشان امکان‌پذیر می‌کرد. آنان سپس به آلمان بازگشتند و کارزاری از بمب‌گذاری و آدم‌ربایی را به راه انداختند و بودجه مالی را از طریق سرقت‌های سریع به دست آوردند.

بادر و ماینهوف هر دو دستگیر شدند و در زندان زندگی‌شان به پایان رسید؛ بااین حال، فراکسیون ارتش سرخ آلمان ماند و از

نیست که مقامات اسرائیلی و فلسطینی به‌شدت بر سر ابتکار عمل فرانسوی‌ها اختلاف نظر دارند. فلسطینی‌ها که پیش‌تر بارها بر لزوم توجه جامعه جهانی و افزایش فشارهای بین‌المللی در قبال منازعه دیرپای آن سرزمین تأکید کرده‌اند، اغلب با آغوشی باز به استقبال ابتکار فرانسوی‌ها رفته‌اند؛ اگرچه هم‌چنان نسبت به ابهامات موجود در ابعاد این فرایند ناراضی هستند. صائب عریقات، رئیس هیات فلسطینی مذاکره‌کننده عضو سازمان آزادی‌بخش فلسطین یکی از این افراد است که اگرچه یک روز پیش از برگزاری نشست پاریس، ابتکار عمل فرانسوی‌ها را همان بارقه‌امیدی دانسته بود که مردم سرزمینش سال‌ها به انتظار آن نشسته بودند، اما پس از پایان نشست خاطرنشان کرده بود نباید تا اعلام دقیق حدود و ضوابط جدید، انتظارات را نسبت به فرایند جدید صلح بالا برد. عریقات پیش‌تر در سرمقاله‌ای که روز پنجشنبه گذشته در روزنامه اسرائیلی هآرتس منتشر شده بود، اطمینان داده بود نشست پاریس می‌تواند چارچوبی روشن برای ازسرگیری مذاکرات صلح فراهم کند. این در حالی است که طرف اسرائیلی از همان ابتدا آب پاکی بر دستان فرانسوی‌ها ریخته و از نشست پاریس به‌عنوان فرصتی ازدست‌رفته یاد کرده بود. وزارت خارجه اسرائیل در حالی در بیانیه‌ای مدعی شده تاریخ نشان خواهد داد چگونه کنفرانس پاریس با تقویت موضع فلسطینی‌ها، شانس برقراری صلح را کم‌رنگ‌تر کرده که دور گوید، دبیر کل این وزارتخانه، ابتکار عمل فرانسوی‌ها را به قرارداد سایکس-پیکو تشبیه و اظهار کرده رهبران اسرائیل ترجیح می‌دهند به جای دنباله‌روی از طرحی به رهبری فرانسه، از نقشه‌راهی منطقه‌ای به رهبری دولت‌های عرب میانه‌رو پیروی کنند تا شاید عاقبت زمینه مذاکرات مستقیم بین دو طرف فراهم شود.

سوریه» که شامل نیروهای یگان‌های مدافع خلق و مبارزان کُرد و عرب مورد حمایت آمریکاست، اعلام کردند در فاصله ۶۰ کیلومتری شمال شرق طبرقه قرار دارند. به گزارش دیده‌بان حقوق‌بشر سوریه مستقر در لندن، نیروهای دموکراتیک تاکنون ۲۸ روستا را از داعش پس گرفته‌اند و ده‌ها زن از اقلیت یزیدی را آزاد کرده‌اند. ائتلاف تحت رهبری داعش نیز در روزهای اخیر انبار تسلیحات، تونل‌ها و زیرساخت‌های داعش را مورد هدف قرار داده است. در این میان به باور برخی تحلیلگران، نبرد رقه به میدان رقابت روسیه و آمریکا بدل شده است و نیروهای دولتی سوریه برآند قبل از افتادن رقه به دست نیروهای کُرد، آن را به تصرف خود درآورند. موفقیت نیروهای دولتی سوریه در رقه، تأییدی است بر اثربخشی مداخله کرملین در سوریه و شکست سیاست خارجی اوباما در سوریه. اما پیروزی نیروهای دموکراتیک سوریه در رقه دست برتر را در این رقابت به آمریکا می‌دهد و دولت اوباما می‌تواند بگوید که برخلاف تلاش روسیه برای رهبری ائتلاف و به‌حداقل‌رساندن خسارت‌ها موفق به شکست داعش شده است.

با این همه همکاری آمریکا و نیرهای کُرد سوریه همچنان محل اختلاف آنکارا و واشنگتن است. آنکارا به آمریکا اجازه داده است از پایگاه‌های هوایی درون خاک ترکیه به اهداف داعش در رقه حمله کند اما از دیدگاه ترکیه، موفقیت یگان‌های مدافع خلق در رقه می‌تواند تقاضای کردهای سوریه برای به‌رسمیت‌شناختن دولت نیمه‌مستقل روزاوا را تقویت کند و در نتیجه به افزایش خواسته‌های کُردهای ترکیه منجر شود.

اقدامات خشونت‌آمیز در تلاش برای سرقت یک ون مسلح امنیتی در سال گذشته تحت تعقیب هستند. گفته شده نخستین تلاش آنان در ژوئن گذشته بوده و در ماه دسامبر نیز حادثه مشابهی روی داده است. گفته شده آنان در نخستین اقدام خود در برمن با استفاده از یک ون فولکس‌واگن، راه یک ون امنیتی حامل تجهیزات نظامی و اسلحه را در پارکینگ یک سوپرمارکت در برمن مسدود کرده‌اند. آنان تیراندازی کرده‌اند اما به دلیل قدیمی‌بودن مهمات‌شان موفق به انجام عملیات نشده بودند. پس از موفق‌شدن از صحنه فرار کردند. با این حال، گویا آنها حواس‌شان نبوده که «دی‌ان‌ای»‌شان می‌تواند در غیاب اثر انگشت به ردگیری پلیس کمک کند و باعث شناسایی‌شان شود. پلیس در بیانیه خود گفته ارنست از ویژگی‌های بارزش رعایت‌نکردن بهداشت دهان و دندان است و بورکهارت نیز دارای بینی بزرگ و چهره‌ای تیز است. پلیس همچنین جایزه‌ای ۲۰ هزاریورویی برای معرفی آنان اعلام کرده و هشدار داده آن سه نفر مسلح هستند و نباید به آنان نزدیک شد. پلیس گفته احتمالاً این سه نفر برای تأمین مخارج زندگی دوران بازنشستگی، حملات اخیر را در زمینه فروشگاه‌ها انجام داده بودند. سخنگوی پلیس تأکید کرد آنان به مدتی طولانی به طور مخفیانه زندگی کرده بودند؛ آن هم با حمایت هواداران‌شان که اکنون مرده‌اند و آنان با مشکلات اقتصادی مواجه شده‌اند. اگر این سه عضو نگران درباره هزینه‌های دوران بازنشستگی بازداشت شوند، احتمالاً به حبس ابد محکوم خواهند شد.

رویداد

آغاز مرحله سوم عملیات آزادسازی فلوجه

● دستگاه مبارزه با تروریسم عراق از آغاز مرحله سوم عملیات آزادسازی شهر فلوجه خبر داد. به گزارش «ایسنا» به نقل از شبکه خبری المیادین، دستگاه مبارزه با تروریسم عراق اعلام کرد، مرحله سوم عملیات آزادسازی شهر فلوجه آغاز شده است. پیش‌تر حیدر العبادی، نخست‌وزیر و فرمانده کل نیروهای مسلح عراق در سخنانی عنوان کرد مرحله اول و دوم عملیات آزادسازی فلوجه با موفقیت به پایان رسید و پیروزی امری دست‌یافتنی شده است. از سوی دیگر یک منبع امنیتی عراقی نیز اعلام کرد نیروهای امنیتی این کشور پس از درگیری‌هایی با داعش، موفق شدند وارد مرکز شهر الصقلاویه واقع در شمال غرب فلوجه شوند و برچم عراق را بر فراز ساختمان‌های این شهر به اهتزاز در آورند.

نیروی دفاعی جدید لهستان برای مقابله با روسیه

● دولت لهستان می‌گوید به دلیل تنش‌ها با روسیه تا شهریور سال جاری، نیروی دفاعی ۳۵هزارنفری تشکیل می‌دهد. وزیر دفاع لهستان گفته است این نیروی شبه‌نظامی جدید شامل داوطلبان غیرنظامی است که مهارت‌های نظامی یداد می‌گیرند. ناتو نیز اعلام کرده که قصد دارد نیروهای خود را در لهستان مستقر کند. به گزارش بی‌بی‌سی، قرار است یک گردان ویژه ناتو به لهستان و سه گردان نیز به کشورهای بالتیک شامل لیتوانی، استونی و لتونی اعزام شوند. تعداد نیروهایی که در این کشورها مستقر می‌شوند، به چهار هزار نفر خواهد رسید.

سالگرد تظاهرات تیان‌آنمن در فضایی امنیتی

● روز گذشته و مصادف با بیست‌وهفتمین سالگرد تظاهرات دانشجویی ۱۹۸۹ در میدان تیان‌آنمن شهر پکن، تدابیر امنیتی در این شهر به‌ویژه در اطراف این میدان تشدید شد. به گزارش آسوشیتدپرس، نیروهای پلیس اقدام به بررسی مدارک شناسایی و کیف هرکسی کردند که قصد ورود به اطراف میدان بزرگ تیان‌آنمن واقع در مرکز پکن را داشت. در سال ۱۹۸۹ هزاران دانشجو، خبرنگار و شهروند عادی در میدان تیان‌آنمن پکن تجمع کردند تا اصلاحات سیاسی را مطالبه و اعتراضات دموکراسی‌خواهانه‌ای برگزار کنند. در تاریخ‌های سوم و چهارم ژوئن براساس گزارش‌ها و منابع گوناگون صدها و حتی شاید هزاران نفر از معترضان تجمع‌کرده در میدان تیان‌آنمن با مداخله سربازان و تانک‌های ارتش چین کشته شدند.

مفتی مصر با حکم اعدام محمد مرسی موافقت کرد

● منابع خبری مصر از تأیید حکم‌اعدام رئیس‌جمهور پیشین مصر از سوی مفتی این کشور خبر دادند. به گزارش «ایسنا»، به نوشته روزنامه مصرای، منابع خبری مصری اعلام کردند شوقی غلام، مفتی مصر حکم اعدام محمد مرسی، رئیس‌جمهوری پیشین این کشور را که به اتهام جاسوسی و فرار از زندان وادی النطرون صادر شده است، تأیید کرد.

کری به امارات و عربستان می‌رود

● وزارت خارجه آمریکا اعلام کرد که جان کری در هشتم و نهم ماه جاری (ژوئن) به امارات و عربستان سفر می‌کند. به گزارش «ایسنا» به نقل از پایگاه اینترنتی الوطن العربی، وزارت خارجه آمریکا اعلام کرد هدف از این سفر جان کری، وزیر خارجه آمریکا به امارات و عربستان که در هشتم و نهم ژوئن صورت می‌گیرد، انجام مذاکراتی پیرامون اوضاع در سوریه، لیبی و یمن است.

دادگاه قانون اساسی ترکیه لغو مصونیت نمایندگان را قانونی دانست

● پارلمان ترکیه با اکثریت آرا مصونیت قضائی یک‌چهارم از نمایندگان را لغو کرد. نمایندگان اپوزسیون به دادگاه قانون اساسی ترکیه شکایت کردند. دادگاه ولی لغو مصونیت پارلمانی این نمایندگان را قانونی دانست. به گزارش خبرگزاری نیمه‌دولتی «آتاتولی» دادگاه قانون اساسی ترکیه شکایت نمایندگان حزب دموکراتیک خلق‌ها و حزب حرکت ملی ترکیه را برای لغو مصوبه پارلمان ترکیه درباره برداشتن مصونیت قضائی نمایندگان پارلمان رد کرد. دلایل رد این شکایت نمایندگان اپوزیسیون از سوی دادگاه قانون اساسی مشخص نیست.

تظاهرات حامیان صدر در میدان التحریربغداد

● صدها نفر از حامیان جریان صدر با تظاهرات در میدان التحریربغداد، رأی‌گیری به دور از تقسیم‌بندی‌های حزبی پارلمان دربارۀ «دولت تکنوکرات»، مبارزه با فساد، اجرای اصلاحات و ارائه خدمات اساسی به مردم را خواستار شدند. به گزارش «ایسنا»، به نوشته روزنامه مصری الیوم‌السابع، تظاهراتندگان عراقی با دردت‌داشتن پرچم‌های این کشور، محاکمه مفسدان اداری و متخلفان نهادهای دولتی و بهبود وضعیت امنیتی، اقتصادی و معیشتی این کشور را خواستار شدند و بر حمایت خود از عملیات‌های نظامی آزادسازی فلوجه از کنترل داعش تأکید کردند.